

stolene, som ikke ville være i Forlegenhed for at finde den rette Definition og, forsaavidt de behøve Veiledning, ville finde den i den nye Straffelov. Jeg vil derfor stemme imod denne Definitions Optagelse i Loven.

Hvad § 20 angaaer, da skal jeg bemærke, at Udvalget ikke har gjort anden Forandring i Straffen — en Forandring, som det ikke har lagt mindste Vægt paa — end at det har sagt, at der skal være Bøder eller Fængsel og, naar Overfaldet stæer under Udførelsen af den Paagjældendes Dømt, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, hvorimod den efter Omstændighederne kan stige til Straffearbejde indtil 6 Aar, medens Udfaldet for dette Tilfælde har Straffearbejde indtil 6 Aar, eller, under formildende Omstændigheder, Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, og, som almindelig Regel, Fængsel eller Bøder. Der kan maaskee gjøres en Forskjel heri, forsaavidt der i Ordstillingen kan søges en Veiledning om, hvad der skal anses for det Ordinaire; men jeg maa bemærke, at, naar der er et Minimum og et Maximum, have Domstolene Valget indenfor det Spillerum, som de efterlade. Det er i alt Fald en temmelig fin Distinction, man her har villet gjøre gjældende; jeg troer ikke, det vil gjøre nogen Forskjel, enten man nævner Maximum først eller sidst. — Hvad derimod angaaer den Bemærkning af den ærede Indenrigsminister, at der er udeladt en Straf for, hvad han kort og træffende betegne som passiv Modstand, da forekommer det mig dog, at saadan Modstand maa falde ind under det Tilfælde, hvor der vises Uhygighed, og hvor Skipperen er berettiget at fremvinge Uhygighed ved Tvang eller Straffemidler, og jeg troer, at det vilde være overordentlig misligt efter Tilendbringelsen af en Reise, efterat maaskee en lang Tid er gaaet, at gjøre et saadant Forhold til Gjenstand for Paakjendelse ved Domstolene. Altsaa for det Tilfælde, at der vises uebliggelig Uhygighed, mener jeg, det vil være tilstrækkeligt, hvad her staaer; derimod har jeg ikke det Mindste at indvende imod, at der tilføies den Reservation, at hvor den almindelige Lovgivning medfører højere Straf, skal denne anvendes. I det jeg altsaa paa Udvalgets Vegne fremdeles henstiller dette, agter jeg for mit Ved-

kommenne dog at stemme for de Forslag, der her ere gjorte. Det vil i alt Fald staae den ærede Minister og det ærede Medlem frit for til 3die Behandling at stille Endringsforslag, saaledes modificerede, som de selv maatte ansee for rigtigt. At selve § 20 ikke er heldig, som den oprindelig er affattet, og at det altsaa er betænkeligt for dem, der bele denne Overbeviisning, at stemme imod Udvalgets Forslag til § 20, forekommer mig ligesaa klart, som at i alt Fald den Omsetning let kan foretages, at man nævner Maximum først og Minimum sidst. Jeg gjentager, at Fængsel og Bøder for Angreb og Trudsel om Angreb paa Skipperen under almindelige Omstændigheder er en højere Straf, end der, efter den nuværende Lovgivning, kan paafølge for enkelte Slag eller Trudsel om Slag, og at 3 Maaneders Fængsel som Straf for Vold eller Trudsel med Vold under særegne Omstændigheder er den samme Straf, som den nye Straffelov indbrømmer.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tilføie den korte Bemærkning med Hensyn til hvad den ærede Ordfører hittede angaaende Straffen i § 19, at denne Paragraph dog egentlig kun taler om Straffen for at gjøre Mytteri i den Hensigt at bemægtige sig Skibet, men ikke egentlig indeholder nogen Straffelovbestemmelse for det Tilfælde, at denne Hensigt virkelig bringes til Udførelse, og Mandskabet altsaa virkelig sætter sig i Besiddelse af Skibet.

Brock: Jeg kan ikke ganske bele den høitærede Indenrigsministers Anskuelse i saa Henseende. Saaledes som § 19 er affattet, giver den ganske vist Regler ogsaa for det fulde Mytteri, som er gaaet ud paa at bemægtige sig Skibet og har opnaaet dette Dømt. At der, hvor kun et Forsøg foreligger, naturligviis vil indtræde mindre Straf, følger af de almindelige Regler for Anvendelsen af Straffelovgivningen. Naar den ærede Ordfører fortolkede Ordene, for at bemægtige sig Skibet, saaledes, at det ikke skulde betyde at bemægtige sig Skibet som Eiendom, men at bemægtige sig Herredømmet derover, altsaa at bestemme Monten